

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 23.11.2011
KOM(2011) 807 wersja ostateczna
2011/0382 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską o wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera oraz przekazywaniu takich danych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych

UZASADNIENIE

Ustawodawstwo Stanów Zjednoczonych upoważnia amerykański Departament Bezpieczeństwa Wewnętrznego (ang. Department of Homeland Security, DHS) do postawienia wszystkim przewoźnikom lotniczym obsługującym loty pasażerskie do Stanów Zjednoczonych i z powrotem wymogu zapewnienia mu elektronicznego dostępu do danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) przed przyjazdem pasażera do Stanów Zjednoczonych lub przed opuszczeniem tego kraju. Wymogi stawiane przez władze Stanów Zjednoczonych opierają się na przepisach ujętych w tytule 49 Kodeksu Stanów Zjednoczonych § 44909c ust. 3 oraz odnośnych przepisach wykonawczych w tytule 19 Kodeksu Przepisów Federalnych §122.49b.

Celem tego prawodawstwa jest uzyskanie drogą elektroniczną danych PNR przed przylotem samolotu, co znacznie zwiększa zdolności DHS w zakresie wydajnej i skutecznej wstępnej oceny ryzyka w stosunku do pasażerów oraz ułatwia podróż w uczciwych zamiarach, zwiększając tym samym bezpieczeństwo Stanów Zjednoczonych. Umowa będzie także promować międzynarodową współpracę policyjną i sądową poprzez przekazywanie przez Stany Zjednoczone informacji analitycznych wynikających z danych PNR właściwym organom państw członkowskich oraz – w ramach zakresów ich kompetencji – Europolowi i Eurojustowi.

Dane PNR są zapisem danych, które każdy pasażer zobowiązany jest udostępnić, a które dotyczą jego podróży i zawierają wszystkie informacje konieczne do przetworzenia i sprawdzenia rezerwacji przez przewoźników lotniczych.

Przewoźnicy mają obowiązek umożliwienia DHS dostępu do pewnych danych PNR przechowywanych w zautomatyzowanych systemach rezerwacji i odpraw pasażerskich przewoźników lotniczych.

Unijne przepisy o ochronie danych nie zezwalają przewoźnikom z Europy i spoza niej, obsługującym loty z UE, na przekazywanie danych PNR ich pasażerów państwom trzecim, które nie zapewniają odpowiedniego poziomu ochrony danych osobowych, bez ustanowienia dodatkowych właściwych zabezpieczeń. Ze względu na konieczność i znaczenie stosowania danych PNR w walce z terroryzmem i innymi formami poważnej przestępczości międzynarodowej konieczne jest rozwiązanie tej kwestii, polegające na dostarczeniu podstawy prawnej dla przekazywania danych PNR z UE do Stanów Zjednoczonych, a jednocześnie pozwalające uniknąć sytuacji niepewności prawnej dla przewoźników lotniczych. Rozwiązanie to powinno być ponadto stosowane jednolicie w całej Unii Europejskiej, aby zapewnić przewoźnikom lotniczym pewność prawną oraz poszanowanie dla prawa osób fizycznych do ochrony danych osobowych i ich fizycznego bezpieczeństwa.

W 2007 r. Unia Europejska podpisała ze Stanami Zjednoczonymi umowę o przekazywaniu i przetwarzaniu danych PNR w oparciu o zestaw zobowiązań podjętych przez DHS w związku ze stosowaniem programu PNR¹.

W związku z wejściem w życie traktatu lizbońskiego i w oczekiwaniu na zawarcie umowy Rada wysłała do Parlamentu Europejskiego umowę ze Stanami Zjednoczonymi z 2007 r., aby

¹ Dz.U. L 204 z 4.8.2007, s. 16.

wyraził on zgodę na jej zawarcie. Parlament Europejski przyjął rezolucję², w której podjął decyzję o odroczeniu głosowania w sprawie wniosku i zwrócił się o renegotjowanie umowy w oparciu o pewne kryteria. W oczekiwaniu na renegotjację tymczasowo stosowana byłaby nadal umowa z 2007 r.

W dniu 21 września 2010 r. Rada otrzymała zalecenie Komisji dotyczące upoważnienia do podjęcia negocjacji w sprawie umowy między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi o przekazywaniu i wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) w celu zapobiegania terroryzmowi i innym poważnym przestępstwom o charakterze międzynarodowym oraz walki z nimi.

W dniu 11 listopada 2010 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję dotyczącą zalecenia Komisji dla Rady w sprawie upoważnienia do rozpoczęcia negocjacji.

W dniu 2 grudnia 2010 r. Rada przyjęła decyzję upoważniającą Komisję do rozpoczęcia negocjacji w imieniu Unii Europejskiej oraz wytyczne negocjacyjne. Strony, po przeprowadzeniu negocjacji, parafowały umowę w dniu 17 listopada 2011 r.

Umowa ta uwzględnia ogólne kryteria, określone w komunikacie Komisji w sprawie globalnego podejścia do przekazywania danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) państwom trzecim³, oraz wytyczne negocjacyjne Rady i jest z nimi zgodna.

Dane PNR okazały się być bardzo ważnym narzędziem w walce z terroryzmem i poważną przestępczością. Umowę opatriono szeregiem istotnych zabezpieczeń w odniesieniu do osób, których dane byłyby przekazywane i wykorzystywane. W szczególności cele przetwarzania danych PNR ograniczają się wyłącznie do zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości międzynarodowej oraz ich wykrywania, ścigania i prowadzenia odnośnych dochodzeń. Okres zatrzymania danych PNR jest ograniczony, a dane będą wykorzystywane przez krótszy czas w przypadku walki z poważną przestępczością międzynarodową i dłużej – w przypadku walki z terroryzmem. Ponadto po 6 miesiącach dane te będą pozbawiane cech umożliwiających identyfikację osoby. Zainteresowane osoby mają prawo dostępu do danych, ich poprawiania, odwoływania się oraz prawo do informacji. Metoda „dostarczania” (metoda „push”) jest uznawana za standardową metodę przekazywania danych i wszyscy przewoźnicy zobowiązani są ją wprowadzić w ciągu 2 lat od umowy. Dane szczególnie chronione będą wykorzystywane w wyjątkowych sytuacjach i wkrótce potem usuwane. Zgodność działań z przedstawionymi zasadami będzie przedmiotem niezależnego przeglądu i nadzoru prowadzonego przez urzędników ds. prywatności z różnych departamentów, jak również przez Biuro Inspektora Generalnego DHS, Biuro Kontroli Rządu (ang. Government Accountability Office) oraz Kongres Stanów Zjednoczonych.

Artykuł 218 ust. 6 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, że Rada upoważnia do zawierania umów międzynarodowych.

W związku z powyższym Komisja proponuje, aby Rada przyjęła decyzję w sprawie zatwierdzenia zawarcia umowy między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi o

² P7_TA-(2010)0144, 5.5.2010

³ COM(2010)492.

wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) i przekazywaniu ich do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską o wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera oraz przekazywaniu takich danych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 82 ust. 1 lit. d) oraz art. 87 ust. 2 lit. a) w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego⁴,

po zasięgnięciu opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 2 grudnia 2010 r. Rada przyjęła decyzję upoważniającą Komisję do rozpoczęcia w imieniu Unii Europejskiej negocjacji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o przekazywaniu i wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) w celu zapobiegania terroryzmowi i innym poważnym przestępstwom o charakterze międzynarodowym oraz walki z nimi, a także wytyczne negocjacyjne w tej sprawie.
- (2) Zgodnie z decyzją Rady 2011/XXX z dnia [...] Umowa między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi o przekazywaniu i wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) w celu zapobiegania terroryzmowi i innym poważnym przestępstwom o charakterze międzynarodowym oraz walki z nimi została podpisana w dniu ... 2011 r., z zastrzeżeniem jej zawarcia w terminie późniejszym.
- (3) Umowa powinna zostać zawarta.
- (4) Wskazana umowa respektuje prawa podstawowe i przestrzega zasad uznanych w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, zwłaszcza prawa do życia prywatnego i rodzinnego, uznanego w art. 7 Karty, prawa do ochrony danych osobowych, uznanego w art. 8 Karty, oraz prawa do skutecznego środka prawnego i

⁴ Dz.U. C [...] z [...], s.[...].

⁵ Dz.U. C [...] z [...], s.[...].

dostępu do bezstronnego sądu, uznanego w art. 47 Karty. Umowa ta powinna być stosowana zgodnie z tymi prawami i zasadami.

- (5) [Zgodnie z art. 3 Protokołu 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Zjednoczone Królestwo i Irlandia uczestniczą w przyjęciu niniejszej decyzji.]
- (6) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym nie jest związana umową ani objęta zakresem jej stosowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym w imieniu Unii Europejskiej zatwierdza się Umowę między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską o wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera oraz przekazywaniu takich danych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych.

Tekst umowy, która ma zostać zawarta, jest załączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym zatwierdza się oświadczenie UE w sprawie umowy o wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera oraz przekazywaniu takich danych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych („Umowa”) odnośnie do jej zobowiązań wynikających z art. 17 i 23 Umowy.

Tekst tego oświadczenia załącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Przewodniczący Rady wyznacza osobę uprawnioną do przeprowadzenia w imieniu Unii Europejskiej wymiany dokumentów zatwierdzających, przewidzianych w art. 27 umowy, w celu wyrażenia zgody Unii Europejskiej na to, aby umowa stała się dla niej wiążąca.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK I

UMOWA MIĘDZY STANAMI ZJEDNOCZONYMI AMERYKI A UNIĄ EUROPEJSKĄ O WYKORZYSTYWANIU DANYCH DOTYCZĄCYCH PRZELOTU PASAŻERA ORAZ PRZEKAZYWANIU TAKICH DANYCH DO DEPARTAMENTU BEZPIECZEŃSTWA WEWNĘTRZNEGO STANÓW ZJEDNOCZONYCH

STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI

oraz

UNIA EUROPEJSKA,

zwane dalej „Stronami”,

PRAGNĄC skutecznie zapobiegać terroryzmowi i poważnej przestępczości międzynarodowej oraz skutecznie zwalczać te zjawiska w celu ochrony własnych demokratycznych społeczeństw i wspólnych wartości,

DAŻĄC do zacieśniania i wspierania współpracy między Stronami w duchu partnerstwa transatlantyckiego,

UZNAJĄC prawo państw do zapewnienia bezpieczeństwa swoim obywatelom oraz ochrony swych granic, a także ich odpowiedzialność w tym zakresie, oraz mając na względzie odpowiedzialność wszystkich narodów za ochronę bezpieczeństwa publicznego i życia osób, również tych korzystających z międzynarodowych systemów transportu,

PRZEKONANE, że wymiana informacji jest zasadniczym elementem walki z terroryzmem i poważną przestępczością międzynarodową, a także że w tym kontekście przetwarzanie i wykorzystywanie danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) jest koniecznym narzędziem pozwalającym uzyskać informacje, których uzyskanie w inny sposób nie jest możliwe,

ZDECYDOWANE, by zapobiegać przestępstwom terrorystycznym i przestępstwom międzynarodowym oraz by zwalczać te zjawiska, przy jednoczesnym poszanowaniu podstawowych praw i wolności i uznaniu znaczenia prywatności oraz ochrony informacji i danych osobowych,

UWZGLĘDNIAJĄC instrumenty międzynarodowe, ustawy Stanów Zjednoczonych i uregulowania, które wymagają od każdego przewoźnika lotniczego, obsługującego loty pasażerskie w międzynarodowym transporcie lotniczym do lub ze Stanów Zjednoczonych, zapewnienia Departamentowi Bezpieczeństwa Wewnętrznego (DHS) dostępu do danych PNR w zakresie, w jakim są one gromadzone i przechowywane w zautomatyzowanych systemach rezerwacji lub odpraw pasażerskich przewoźników lotniczych, jak również porównywalne wymagania, które są lub mogą być wdrożone w UE,

PRZYJMUJĄC DO WIADOMOŚCI, że DHS przetwarza i wykorzystuje dane PNR wyłącznie w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości międzynarodowej oraz w celu ich wykrywania, ścigania i prowadzenia odnośnych dochodzeń, przy zachowaniu zabezpieczeń dotyczących prywatności i ochrony informacji i danych osobowych określonych w niniejszej Umowie,

PODKREŚLAJĄC znaczenie wymiany danych PNR oraz istotnych i właściwych informacji analitycznych uzyskanych przez Stany Zjednoczone z danych PNR z właściwymi organami policyjnymi i sądowymi państw członkowskich oraz z Europolem i Eurojustem jako środka promowania międzynarodowej współpracy policyjnej i sądowej,

UZNAJĄC wieloletnie tradycje obu Stron w zakresie poszanowania prawa do prywatności, odzwierciedlone w ich prawie i dokumentach konstytucyjnych;

MAJĄC NA UWADZE zobowiązania UE wynikające z art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej dotyczącego poszanowania praw podstawowych, prawo do prywatności w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych określone w art. 16 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zasady proporcjonalności i konieczności odnoszące się do prawa do życia prywatnego i rodzinnego, poszanowanie prawa do prywatności, oraz ochronę danych osobowych na mocy art. 8 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, konwencję nr 108 Rady Europy o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych wraz z dodatkowym protokołem nr 181, jak również art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,

MAJĄC NA UWADZE, że DHS stosuje obecnie sprawdzone procedury w celu ochrony prywatności i zapewnienia spójności danych, w tym bezpieczeństwa fizycznego, kontroli dostępu, rozdzielania danych i ich szyfrowania, zdolności audytowych i skutecznych środków umożliwiających rozliczenie z odpowiedzialności,

UZNAJĄC znaczenie zapewnienia odpowiedniej jakości danych, ich ścisłości, spójności i bezpieczeństwa, a także warunków umożliwiających rozliczanie z odpowiedzialności, które gwarantowałyby poszanowanie powyższych zasad,

UWZGLĘDNIAJĄC w szczególności zasadę przejrzystości oraz szereg środków podejmowanych przez Stany Zjednoczone w celu zagwarantowania wiedzy pasażerów, których dane PNR gromadzone są przez DHS, o potrzebie ich przekazania oraz o tym, że są one wykorzystywane,

UZNAJĄC PONADTO, że gromadzenie i analizowanie danych PNR jest konieczne, aby DHS mógł zapewnić bezpieczeństwo na granicach, dopilnowując jednocześnie, że dane PNR są gromadzone i wykorzystywane w odpowiednich celach oraz że ich gromadzenie i wykorzystywanie ma znaczenie i jest konieczne dla realizacji tych celów,

UZNAJĄC, że DHS, w poszanowaniu Umowy i jej wykonania, zapewni odpowiedni poziom ochrony przetwarzanych i wykorzystywanych danych PNR przekazywanych DHS,

MAJĄC NA UWADZE, że Stany Zjednoczone i Unia Europejska są zobowiązane zapewnić wysoki poziom ochrony informacji osobowych w walce z przestępczością i terroryzmem i pragną bezzwłocznie osiągnąć porozumienie dotyczące ochrony informacji osobowych wymienianych w kontekście walki z przestępczością i terroryzmem w spójny sposób, który przyczyni się do realizacji naszych wspólnych celów;

UZNAJĄC, że dokonane w 2005 r. i 2010 r. wspólne przeglądy Umów o przekazywaniu danych PNR zawartych w 2004 r. i 2007 r. pomiędzy Stronami dały pomyślne rezultaty,

BIORĄC POD UWAGĘ zainteresowanie stron, a także państw członkowskich UE wymianą informacji dotyczących metod przekazywania danych PNR oraz dalszym przekazywaniem tych danych, jak wskazano we właściwych artykułach Umowy, oraz biorąc pod uwagę

zainteresowanie UE rozwiązaniem tej kwestii w kontekście mechanizmu konsultacji i przeglądu ustanowionego w niniejszej Umowie;

STWIERDZAJĄC, że niniejsza Umowa nie stanowi precedensu dla jakichkolwiek przyszłych uzgodnień między Stronami, ani między jedną ze Stron i jakąkolwiek inną stroną w zakresie przetwarzania, wykorzystywania i przekazywania danych PNR lub wszelkich innych form danych, ani w zakresie ochrony danych;

UZNAJĄC odnośne zasady dotyczące proporcjonalności, istotności i konieczności, leżące u podstaw niniejszej Umowy oraz jej wykonania przez Unię Europejską i Stany Zjednoczone, oraz

UWZGLĘDNIAJĄC możliwość prowadzenia przez Strony dalszych rozmów na temat przekazywania danych PNR w odniesieniu do transportu morskiego,

NINIEJSZYM UZGADNIAJĄ:

ROZDZIAŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Cel

1. Celem niniejszej Umowy jest zapewnienie bezpieczeństwa oraz ochrona życia i bezpieczeństwa publicznego.
2. W tym celu w Umowie określa się obowiązki Stron w odniesieniu do warunków, na jakich dane PNR mogą być przekazywane, przetwarzane, wykorzystywane oraz chronione.

Artykuł 2

Zakres

3. Zgodnie z wytycznymi Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego dane PNR oznaczają zapis danych utworzony przez przewoźnika lotniczego lub jego upoważnionego przedstawiciela w odniesieniu do każdej podróży zarezerwowanej przez dowolnego pasażera lub w jego imieniu, zawarty w systemie rezerwacji przewoźnika, systemie odpraw pasażerskich lub równorzędnym systemie pełniącym podobną funkcję (w niniejszej Umowie zwanych dalej systemami rezerwacji). W szczególności, w rozumieniu niniejszej Umowy, dane PNR to dane, których rodzaje określono w załączniku do niniejszej Umowy.

4. Niniejsza Umowa ma zastosowanie do przewoźników obsługujących loty pasażerskie pomiędzy Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi.
5. Niniejsza Umowa ma również zastosowanie do przewoźników zarejestrowanych lub przechowujących dane w Unii Europejskiej i obsługujących loty pasażerskie do i ze Stanów Zjednoczonych.

Artykuł 3

Dostarczanie danych PNR

Strony uzgadniają, że przewoźnicy dostarczają DHS dane PNR zawarte w ich systemach rezerwacji zgodnie z wymogami i standardami DHS oraz z niniejszą Umową. Jeśli dane PNR przekazane przez przewoźników zawierają dane niewymienione w załączniku do niniejszej Umowy, DHS usuwa takie dane zaraz po ich otrzymaniu.

Artykuł 4

Wykorzystywanie danych PNR

1. Stany Zjednoczone gromadzą, wykorzystują i przetwarzają dane PNR dla celów zapobiegania niżej wymienionym zjawiskom oraz w celu ich wykrywania, ścigania i prowadzenia odnośnych dochodzeń:
 - a) przestępstwa terrorystyczne oraz przestępstwa powiązane, w tym
 - i. działania, które
 1. wiążą się z przemocą lub stanowią zagrożenie dla życia ludzkiego, dóbr materialnych lub infrastruktury, oraz
 2. wydaje się, że zostały podjęte w celu
 - a. zastraszenia ludności cywilnej lub wymuszenia na niej określonych działań,
 - b. wywarcia wpływu na politykę rządu poprzez zastraszenie lub wymuszenie na nim określonych działań; lub
 - c. wywarcia wpływu na działania rządu poprzez akty masowego zniszczenia, zabójstwa, porwania lub wzięcie zakładników.
 - ii. działania, które stanowią przestępstwo w rozumieniu i zakresie mających zastosowanie międzynarodowych konwencji i protokołów dotyczących terroryzmu;
 - iii. udostępnianie lub gromadzenie funduszy, za pomocą wszelkich środków, bezpośrednio lub pośrednio, z zamiarem ich wykorzystania w całości lub częściowo w celu przeprowadzenia jakichkolwiek działań opisanych w ppkt (i) lub (ii) lub z wiedzą o takim ich przeznaczeniu;

- iv. próby popełnienia czynów opisanych w ppkt (i), (ii) lub (iii);
 - v. współudział w popełnieniu czynów opisanych ppkt (i), (ii) lub (iii);
 - vi. organizacja działań opisanych w ppkt (i), (ii) lub (iii) lub kierowanie innymi osobami w celu ich realizacji;
 - vii. przyczynienie się w dowolny inny sposób do popełnienia czynów opisanych ppkt (i), (ii) lub (iii);
 - viii. groźby dotyczące popełnienia czynu opisanego w ppkt (i) w okolicznościach wskazujących na rzeczywiste zagrożenie;
- b) inne przestępstwa podlegające karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat trzech i mające charakter międzynarodowy.

Uważa się, że przestępstwo ma charakter międzynarodowy w szczególności, jeśli:

- i. zostaje popełnione w więcej niż jednym państwie;
 - ii. zostaje popełnione w jednym państwie, lecz istotna część przygotowań do niego, jego planowania, kierowania nim lub kontrolowania go, odbywa się w innym państwie;
 - iii. zostaje popełnione w jednym państwie, lecz bierze w nim udział zorganizowana grupa przestępcza zaangażowana w działalność przestępczą w więcej niż jednym państwie;
 - iv. zostaje popełnione w jednym państwie, niemniej jednak jego zasadnicze skutki odczuwane są w innym państwie; lub
 - v. zostaje popełnione w jednym państwie, podczas gdy sprawca przebywa w innym państwie lub też zamierza przemieścić się do innego państwa.
2. O ile zajdzie konieczność, dane PNR mogą być wykorzystywane i przetwarzane w pojedynczych przypadkach w razie poważnego zagrożenia oraz w celu ochrony żywotnych interesów dowolnej osoby lub też o ile nakaże tak sąd.
3. DHS może wykorzystywać i przetwarzać dane PNR do identyfikacji osób, które po przyjeździe do Stanów Zjednoczonych lub też przed opuszczeniem tego kraju zostałyby poddane dokładniejszemu przesłuchaniu lub badaniu lub w przypadku których może zachodzić konieczność dalszego badania.
4. Ustępy 1, 2 i 3 niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla działań krajowych organów ścigania oraz uprawnień i postępowań sądowych w przypadku wykrycia podczas wykorzystywania i przetwarzania danych PNR innych form naruszenia prawa lub poszlak wskazujących naruszenie.

ROZDZIAŁ II

ZABEZPIECZENIA MAJĄCE ZASTOSOWANIE W PRZYPADKU WYKORZYSTYWANIA DANYCH PNR

Artykuł 5

Bezpieczeństwo danych

5. DHS zapewnia wdrożenie odpowiednich środków technicznych oraz rozwiązań organizacyjnych w celu ochrony informacji i danych osobowych zawartych w PNR przed przypadkowymi, niezgodnymi z prawem lub nieuprawnionymi: zniszczeniem, utratą, ujawnieniem, zmianami, dostępem, przetwarzaniem lub wykorzystywaniem.
6. DHS wykorzystuje odpowiednie technologie w celu zapewnienia ochrony danych, ich bezpieczeństwa, poufności i spójności. W szczególności DHS dopilnowuje, by:
 - a) stosowano procedury szyfrowania, autoryzacji i dokumentacji uznane przez właściwe organy. W szczególności dostęp do danych PNR jest zabezpieczony i mają go wyłącznie upoważnieni funkcjonariusze;
 - b) dane PNR były przechowywane w bezpiecznym środowisku fizycznym i chronione przy użyciu fizycznych zabezpieczeń przed intruzami; oraz
 - c) istniały mechanizmy gwarantujące, że wyszukiwanie danych PNR odbywa się zgodnie z postanowieniami art. 4.
7. W przypadku naruszenia prywatności (w tym nieupoważnionego dostępu do danych lub ich ujawnienia) DHS podejmuje racjonalne działania, aby poinformować w stosownych przypadkach odnośne osoby w celu ograniczenia ryzyka szkód związanych z nieupoważnionym ujawnieniem informacji i danych osobowych oraz w celu wprowadzenia technicznie dostępnych środków zaradczych.
8. W zakresie niniejszej Umowy DHS bezzwłocznie informuje odpowiednie organy europejskie o przypadkach naruszenia poufności danych PNR obywateli lub osób zamieszkałych w UE, zaistniałych wskutek przypadkowego lub bezprawnego zniszczenia danych lub wskutek ich przypadkowej utraty, zmiany, nieuprawnionego ujawnienia lub dostępu do nich, lub też wskutek wszelkich innych niezgodnych z prawem form przetwarzania lub wykorzystywania tych danych.
9. Stany Zjednoczone potwierdzają, że w amerykańskim prawie przewidziano administracyjne, cywilne i karne środki egzekucji na wypadek naruszenia poufności danych osobowych. DHS może podjąć, w stosownym przypadku, działania dyscyplinarne w odniesieniu do osób odpowiedzialnych za naruszenie poufności danych osobowych, w tym odmówić dostępu do systemu, udzielić formalnej nagany, zawiesić, zdegradować lub usunąć ze służby.
10. Każdorazowy dostęp do danych PNR, jak również ich przetwarzanie i wykorzystywanie, jest rejestrowany bądź dokumentowany przez DHS. Rejestry lub dokumentacja wykorzystywane są wyłącznie do celów kontroli, audytu i utrzymania systemu lub w innych ustawowo określonych przypadkach.

Artykuł 6

Dane szczególnie chronione

1. Jeżeli zgromadzone dane PNR pasażerów zawierają dane szczególnie chronione (np. dane osobowe, informacje ujawniające pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność do związków zawodowych i dane dotyczące zdrowia lub życia seksualnego danej osoby), DHS stosuje zautomatyzowane systemy filtrujące i maskujące dane szczególnie chronione. Ponadto DHS nie przetwarza dalej takich danych, ani ich nie wykorzystuje, chyba że zgodnie z postanowieniami ust. 3 i 4 niniejszego artykułu.
2. W ciągu 90 dni od daty wejścia w życie niniejszej Umowy DHS dostarcza Komisji Europejskiej wykaz kodów oraz terminów identyfikujących dane szczególnie chronione, które podlegają odfiltrowaniu.
3. Dostęp do danych szczególnie chronionych, jak również ich przetwarzanie i wykorzystywanie, jest dozwolony w wyjątkowych sytuacjach, gdy zagrożone jest życie lub zdrowie ludzkie. Dostęp do takich danych jest możliwy wyłącznie w indywidualnych przypadkach w drodze restrykcyjnych procedur, po uzyskaniu zezwolenia członka kadry kierowniczej DHS wyższego szczebla.
4. Dane szczególnie chronione są trwale usuwane najpóźniej w ciągu 30 dni od otrzymania przez DHS ostatnio przekazanych danych PNR zawierających tego typu dane. Dane szczególnie chronione mogą być jednak przechowywane przez okres określony prawem Stanów Zjednoczonych dla celów konkretnych działań w zakresie dochodzenia, ścigania i egzekwowania prawa.

Artykuł 7

Zautomatyzowane decyzje indywidualne

Stany Zjednoczone nie podejmują decyzji skutkujących znacznymi negatywnymi działaniami mogącymi mieć wpływ na interesy prawne jednostek wyłącznie w oparciu o zautomatyzowane przetwarzanie i wykorzystywanie danych PNR.

Artykuł 8

Zatrzymywanie danych

1. DHS zatrzymuje dane PNR w aktywnej bazie danych przez okres maksymalnie pięciu lat. Po upływie pierwszych sześciu miesięcy ich przechowywania dane pozbawiane są cech umożliwiających identyfikację osoby oraz maskowane zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu. O ile niniejsza Umowa nie stanowi inaczej, dostęp do wspomnianej aktywnej bazy danych ma ograniczona liczba funkcjonariuszy, mających szczegółowe upoważnienie.
2. W celu depersonalizacji danych maskowane są następujące rodzaje danych PNR umożliwiające identyfikację osoby:

- a) imię (imiona) i nazwisko(-a);
 - b) inne imiona i nazwiska figurujące w danych PNR;
 - c) wszelkie dostępne informacje kontaktowe (w tym informacje na temat jednostki, która utworzyła dane);
 - d) uwagi ogólne, w tym inne informacje dodatkowe (OSI), informacje o usługach specjalnych (SSI) i o prośbach o usługi specjalne (SSR); oraz
 - e) wszystkie informacje zebrane w systemie APIS gromadzącym dane pasażera przekazywane przed podróżą .
3. Po upływie okresu przechowywania w bazie aktywnej dane przenoszone są do archiwalnej bazy danych na okres do dziesięciu lat. Archiwalna baza danych będzie przedmiotem dodatkowych kontroli, w tym liczba pracowników upoważnionych do korzystania z tej bazy będzie bardziej ograniczona, zaś dostęp do bazy będzie wymagał zezwolenia i nadzoru na wyższym poziomie. Danym PNR przechowywanym w bazie archiwalnej nie będą ponownie przywracane cechy umożliwiające identyfikację osoby, za wyjątkiem przypadków dotyczących działań organów ścigania i tylko w związku z możliwą do zidentyfikowania sprawą, zagrożeniem lub ryzykiem. Jeśli chodzi o cele wskazane w art. 4 ust. 1 lit. b), danym PNR przechowywanym w takiej bazie archiwalnej mogą być ponownie przywracane cechy umożliwiające identyfikację osoby przez okres maksymalnie pięciu lat.
4. Po upływie okresu przechowywania w bazie archiwalnej dane muszą stać się całkowicie anonimowe poprzez usunięcie wszystkich rodzajów danych, które mogłyby służyć identyfikacji pasażera, którego dotyczą dane PNR, bez możliwości ponownego przywrócenia tych elementów.
5. Dane związane z konkretną sprawą lub śledztwem mogą być zatrzymane w aktywnej bazie danych PNR do czasu zarchiwizowania tej sprawy lub śledztwa. Niniejszy ustęp nie narusza wymogów przechowywania danych określonych dla akt dotyczących indywidualnych przypadków dochodzeń lub ścigania.
6. Strony uzgadniają, że w ramach oceny przewidzianej w art. 23 ust. 1 zostanie rozważona konieczność zachowania 10-letniego okresu przechowywania danych w bazie archiwalnej.

Artykuł 9

Niedyskryminacja

Stany Zjednoczone dopilnowują, aby zabezpieczenia mające zastosowanie do przetwarzania i wykorzystywania danych PNR zgodnie z niniejszą Umową były stosowane do wszystkich pasażerów na takich samych zasadach, bez niezgodnej z prawem dyskryminacji.

Artykuł 10

Przejrzystość

1. DHS informuje pasażerów o wykorzystywaniu i przetwarzaniu danych PNR poprzez:
 - a) publikacje w Rejestrze Federalnym;
 - b) publikacje na swojej stronie internetowej;
 - c) wyjaśnienia, które przewoźnicy mogą uwzględnić w swoich umowach o przewozie;
 - d) prawnie wymagane sprawozdania dla Kongresu; oraz
 - e) inne możliwe odpowiednie środki.
2. DHS publikuje i dostarcza UE do celów ewentualnej publikacji swoje procedury oraz zasady dotyczące procedur dostępu, poprawiania lub sprostowania danych, jak również procedur odwoławczych.
3. Strony współpracują z przemysłem lotniczym w celu zapewnienia pasażerom w momencie rezerwacji bardziej przejrzystych informacji na temat celu gromadzenia, przetwarzania i wykorzystywania danych PNR oraz możliwości dostępu do nich, wprowadzania poprawek lub procedur odwoławczych.

Artykuł 11

Dostęp dla osób fizycznych

1. Zgodnie z przepisami ustawy o wolności informacji każda osoba fizyczna, niezależnie od narodowości, kraju pochodzenia lub miejsca zamieszkania, ma prawo zwrócić się do DHS o udostępnienie jej danych PNR. DHS dostarcza takie dane PNR, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.
2. Ujawnienie informacji zawartych w danych PNR może być przedmiotem uzasadnionych ograniczeń prawnych, mających zastosowanie zgodnie z prawem Stanów Zjednoczonych, w tym wszelkich ograniczeń niezbędnych w celu zabezpieczenia szczególnie chronionych informacji prywatnych, szczególnie chronionych informacji dotyczących bezpieczeństwa narodowego lub szczególnie chronionych informacji w zakresie egzekwowania prawa.
3. Każda odmowa lub ograniczenie dostępu są formułowane na piśmie i przekazywane wnioskodawcy w przewidzianym terminie. W takim zawiadomieniu wskazuje się wnioskodawcy podstawę prawną, w oparciu o którą wstrzymano ujawnienie informacji, oraz dostępne środki odwoławcze przewidziane w prawie Stanów Zjednoczonych.
4. DHS nie ujawnia publicznie danych PNR, ujawnia je jedynie osobie zainteresowanej, której dotyczą przetwarzane i wykorzystywane dane PNR, lub jej przedstawicielowi, lub ujawnia je zgodnie z wymogami prawa Stanów Zjednoczonych.

Artykuł 12

Wprowadzanie poprawek i sprostowań w danych w przypadku osób fizycznych

1. Każda osoba fizyczna, niezależnie od swojej narodowości, kraju pochodzenia lub miejsca zamieszkania, może ubiegać się o poprawienie lub sprostowanie danych, w tym o możliwość usunięcia lub zablokowania jej danych PNR przez DHS zgodnie z procedurami opisanymi w niniejszej Umowie.
2. DHS, bez nieuzasadnionej zwłoki, informuje pisemnie wnioskodawcę o swojej decyzji dotyczącej poprawienia lub sprostowania danych.
3. Każda odmowa lub ograniczenie dotyczące poprawy lub sprostowania danych zostaną sformułowane na piśmie i przekazane wnioskodawcy w przewidzianym terminie. W takim zawiadomieniu wskazuje się wnioskodawcy podstawę prawną takiej odmowy lub ograniczenia oraz dostępne środki odwoławcze przewidziane w prawie Stanów Zjednoczonych.

Artykuł 13

Wnoszenie odwołań przez osoby fizyczne

1. Każda osoba fizyczna, niezależnie od swojej narodowości, kraju pochodzenia lub miejsca zamieszkania, której informacje i dane osobowe były przetwarzane i wykorzystywane w sposób niezgodny z niniejszą Umową, ma prawo do skutecznych administracyjnych i sądowych środków odwoławczych zgodnie z prawem Stanów Zjednoczonych.
2. Każda osoba fizyczna ma prawo zakwestionować na drodze administracyjnej decyzje DHS dotyczące wykorzystywania i przetwarzania danych PNR.
3. Zgodnie z przepisami ustawy o postępowaniu administracyjnym i innym mającymi zastosowanie przepisami prawa każda osoba fizyczna ma prawo do złożenia wniosku do sądu federalnego Stanów Zjednoczonych o kontrolę sądową dowolnej ostatecznej decyzji DHS. Ponadto każda osoba fizyczna ma prawo złożenia wniosku o kontrolę sądową zgodnie z mającym zastosowanie prawem i właściwymi przepisami:
 - a) ustawy o wolności informacji,
 - b) ustawy o oszustwach i nadużyciach komputerowych,
 - c) ustawy o prywatności w łączności elektronicznej, oraz
 - d) innymi mającymi zastosowanie przepisami prawa Stanów Zjednoczonych.
4. W szczególności DHS udostępnia wszystkim osobom fizycznym środek administracyjny (obecnie jest nim program DHS TRIP (ang. Traveler Redress Inquiry Program)), w ramach którego rozpatrywane są zapytania dotyczące podróży, w tym również zapytania dotyczące wykorzystywania danych PNR. DHS TRIP umożliwia wniesienie odwołania tym osobom fizycznym, które uważają, że ich podróż została opóźniona lub że nie zezwolono im wejść na pokład komercyjnego statku powietrznego w wyniku niewłaściwego zidentyfikowania ich jako osób stanowiących zagrożenie. Zgodnie z ustawą o postępowaniu administracyjnym i

przepisami ujętymi w tytule 49 Kodeksu Stanów Zjednoczonych § 46110 każda taka osoba fizyczna ma prawo złożyć wniosek do federalnego sądu Stanów Zjednoczonych o kontrolę sądową dowolnej ostatecznej decyzji DHS budzącej tego typu zastrzeżenia.

Artykuł 14

Nadzór

1. Zgodność działania z zabezpieczeniami przewidzianymi w niniejszej Umowie będzie przedmiotem niezależnego przeglądu i nadzoru ze strony departamentalnych urzędników ds. prywatności, jak np. główny urzędnik ds. prywatności w DHS, którzy:
 - a) działają w sposób niezależny, co można potwierdzić;
 - b) mają faktyczne uprawnienia w zakresie nadzoru, prowadzenia dochodzeń, interwencji i przeglądu; oraz
 - c) są uprawnieni, w stosownych przypadkach, do zgłaszania naruszenia prawa dotyczącego niniejszej Umowy do prokuratury lub w celu podjęcia działań dyscyplinarnych.

Urzednicy dopilnowują w szczególności, by skargi dotyczące przypadków niedopełnienia warunków niniejszej Umowy były przyjmowane i badane, by udzielano na nie odpowiedzi oraz by skutkowały podjęciem działań naprawczych. Skargi te mogą być składane przez każdą osobę fizyczną, niezależnie od jej narodowości, kraju pochodzenia lub miejsca zamieszkania.

2. Ponadto stosowanie niniejszej Umowy przez Stany Zjednoczone będzie przedmiotem niezależnego przeglądu i nadzoru prowadzonych przez jedną lub więcej wymienionych niżej instytucji:
 - a) Biuro Inspektora Generalnego DHS;
 - b) Biuro Kontroli Rządu ustanowione przez Kongres; oraz
 - c) Kongres Stanów Zjednoczonych.

Przejawem takiego nadzoru mogą być publiczne sprawozdania, przesłuchania i analizy, zawierające ustalenia i zalecenia.

ROZDZIAŁ III

TRYBY PRZEKAZYWANIA DANYCH

Artykuł 15

Metody przekazywania danych PNR

1. Dla celów niniejszej Umowy przewoźnicy są zobowiązani do przekazania danych PNR Departamentowi Bezpieczeństwa Wewnętrznego za pomocą metody „dostarczania” (metody „push”), by zapewnić kompletność i dokładność danych PNR oraz terminowość ich dostarczania.
2. Przewoźnicy są zobowiązani do przekazania DHS danych PNR drogą elektroniczną z wykorzystaniem zabezpieczeń zgodnych z technicznymi wymogami określonym przez DHS.
3. Przewoźnicy są zobowiązani do przekazania DHS danych PNR zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, najpierw na 96 godzin przed planowym odlotem, a dodatkowo bądź w czasie rzeczywistym, bądź poprzez ustaloną liczbę rutynowych zaplanowanych transferów zgodnie z wymogami DHS.
4. W każdym wypadku Strony uzgadniają, że wszyscy przewoźnicy są zobowiązani do uzyskania możliwości technicznych pozwalających im wykorzystywać metodę „push” nie później niż w ciągu 24 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej Umowy.
5. O ile zajdzie taka konieczność, DHS może w pojedynczych przypadkach wymagać od przewoźnika dostarczenia danych PNR pomiędzy regularnymi transferami danych wspomnianymi w ust. 3 lub też już po dokonaniu takich transferów. W przypadku gdy przewoźnik z przyczyn technicznych nie jest w stanie odpowiedzieć na czas na prośbę wynikającą z niniejszego artykułu zgodnie ze standardami DHS lub w wyjątkowych okolicznościach, w celu zareagowania na konkretne, pilne i poważne zagrożenie, Departament może żądać od przewoźnika zapewnienia takiego dostępu w inny sposób.

Artykuł 16

Wymiana danych na szczeblu krajowym

1. DHS może wymieniać się danymi PNR jedynie po przeprowadzeniu uważnej oceny pod kątem następujących zabezpieczeń:
 - a) wymiana danych może nastąpić wyłącznie zgodnie z art. 4;
 - b) dopuszczalna jest wymiana tylko z krajowymi organami rządowymi wyłącznie w celu realizacji zamierzeń określonych w art. 4;
 - c) przyjmujące organy rządowe zapewniają w odniesieniu do danych PNR takie same lub równorzędne zabezpieczenia, co zabezpieczenia określone w niniejszej Umowie; oraz
 - d) dane PNR są wymieniane wyłącznie na potrzeby spraw będących przedmiotem badania lub dochodzenia oraz zgodnie z pisemnymi porozumieniami i prawem Stanów Zjednoczonych o wymianie informacji pomiędzy krajowymi organami rządowymi.

2. W przypadku przekazania informacji analitycznych uzyskanych z danych PNR zgodnie z niniejszą Umową przestrzegane są zabezpieczenia określone w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 17

Dalsze przekazywanie danych

1. Stany Zjednoczone mogą przekazywać dane PNR właściwym organom rządowym państw trzecich jedynie na warunkach zgodnych z niniejszą Umową i wyłącznie po upewnieniu się, że cel, w jakim państwo otrzymujące wykorzystuje dane, jest zgodny z tymi warunkami.
2. Za wyjątkiem nadzwyczajnych okoliczności wszelkie takie transfery danych odbywają się zgodnie z wyraźnymi porozumieniami, obejmującymi ochronę prywatności danych porównywalną do ochrony stosowanej przez DHS w odniesieniu do PNR, zgodnie z niniejszą Umową.
3. Dane PNR są wymieniane jedynie na potrzeby spraw będących przedmiotem badania lub dochodzenia.
4. Jeśli DHS wie, że dane PNR obywatela lub rezydenta państwa członkowskiego UE są przekazywane, powiadamia o tym przy najbliższej stosownej okazji właściwe organy danego państwa członkowskiego.
5. W przypadku przekazania informacji analitycznych uzyskanych z danych PNR zgodnie z niniejszą Umową przestrzega się zabezpieczeń określonych w ust. 1 do 4 niniejszego artykułu.

Artykuł 18

Współpraca policji, organów ścigania i sądów

1. Zgodnie z istniejącymi umowami w zakresie egzekwowania prawa lub dzielenia się informacjami, zawartymi między Stanami Zjednoczonymi a dowolnym państwem członkowskim UE lub Europolem i Eurojustem, DHS przekazuje właściwym organom policyjnym lub innym wyspecjalizowanym organom ścigania lub sądowym państw członkowskich oraz Europolowi i Eurojustowi, w zakresie ich odnośnych uprawnień, najszybciej jak to możliwe, właściwe i odpowiednie informacje analityczne uzyskane z danych PNR w sprawach będących przedmiotem badania lub dochodzenia, w celu zapobiegania czynom i działaniom związanym z przestępstwami terrorystycznymi oraz przestępczości międzynarodowej określonej w art. 4 ust. 1 lit. b), a także w celu ich wykrywania, ścigania i prowadzenia odnośnych dochodzeń w obrębie Unii Europejskiej.
2. Organ policyjny lub sądowy państwa UE, Europol lub Eurojust, w zakresie ich odnośnych uprawnień, mogą zwrócić się o udostępnienie danych PNR lub właściwych i odpowiednich informacji analitycznych uzyskanych z danych PNR, które w danym przypadku są niezbędne do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i przestępczości międzynarodowej określonej w art. 4 ust. 1 lit. b)

oraz ich wykrywania, ścigania oraz prowadzenia odnośnych dochodzeń w obrębie Unii Europejskiej. DHS dostarcza takie informacje, z uwzględnieniem umów i ustaleń określonych w ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu DHS wymienia dane PNR wyłącznie po przeprowadzeniu uważnej oceny pod kątem następujących zabezpieczeń:
 - a) wymiana danych może nastąpić wyłącznie zgodnie z art. 4;
 - b) wymiana danych następuje wyłącznie w celu realizacji zamierzeń określonych w art. 4; oraz
 - c) przyjmujące organy rządowe zapewniają w odniesieniu do danych PNR takie same lub równorzędne zabezpieczenia, co zabezpieczenia określone w niniejszej Umowie.
4. W przypadku przekazania informacji analitycznych uzyskanych z danych PNR zgodnie z niniejszą Umową przestrzega się zabezpieczeń określonych w ust. 1 do 3 niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY WYKONAWCZE I KOŃCOWE

Artykuł 19

Odpowiedni poziom ochrony

Uznaje się, że DHS, mając na względzie niniejszą Umowę oraz jej wykonanie, zapewnia w rozumieniu odpowiednich przepisów UE o ochronie danych osobowych odpowiedni poziom ochrony danych PNR podlegających przetwarzaniu i wykorzystywaniu. W tym względzie uznaje się, że przewoźnicy, którzy dostarczyli DHS dane PNR zgodnie z niniejszą Umową, spełnili obowiązujące w UE wymogi prawne dotyczące przekazywania takich danych z UE do Stanów Zjednoczonych.

Artykuł 20

Wzajemność

1. Na podległym ich jurysdykcji obszarze Strony aktywnie wspierają współpracę przewoźników lotniczych z każdym funkcjonującym systemem PNR lub systemem, który może zostać wprowadzony w na obszarze podległym jurysdykcji drugiej Strony, zgodnie z niniejszą Umową.
2. Z uwagi na to, że wprowadzenie unijnego systemu PNR mogłoby mieć istotny wpływ na zobowiązania Stron w ramach niniejszej Umowy, w przypadku przyjęcia takiego systemu Strony konsultują się, aby ustalić konieczność odpowiedniego dostosowania niniejszej Umowy w celu zapewnienia pełnej wzajemności. Konsultacje takie mają w szczególności na celu zbadanie, czy standardy w zakresie

ochrony danych osobowych stosowane w przypadku przyszłego unijnego systemu PNR byłyby mniej rygorystyczne niż standardy ustanowione w niniejszej Umowie i czy, w związku z tym, wymaga ona zmian.

Artykuł 21

Wykonanie Umowy i brak odstępstw

1. Niniejsza umowa nie tworzy ani nie przyznaje, zgodnie z prawem Stanów Zjednoczonych, żadnych praw czy korzyści żadnym osobom ani podmiotom prywatnym lub publicznym. Każda ze Stron zapewnia prawidłowe wykonanie postanowień niniejszej Umowy.
2. Żadne zapisy niniejszej Umowy nie stanowią odstępstwa od istniejących zobowiązań Stanów Zjednoczonych i państw członkowskich, w tym zobowiązań na mocy Umowy o wzajemnej pomocy prawnej między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki z dnia 25 czerwca 2003 r. oraz powiązanych instrumentów wzajemnej dwustronnej pomocy prawnej między Stanami Zjednoczonymi i państwami członkowskimi.

Artykuł 22

Zawiadomienie o zmianach w prawodawstwie wewnętrznym

Strony informują się wzajemnie o wprowadzeniu w życie wszelkich przepisów, które mają istotny wpływ na wykonanie niniejszej Umowy.

Artykuł 23

Przegląd i ocena

1. Rok po wejściu w życie niniejszej Umowy Strony dokonują wspólnego przeglądu wykonania jej postanowień, a następnie – regularnych przeglądów zgodnie ze wspólnymi uzgodnieniami. Ponadto cztery lata po jej wejściu w życie Strony przeprowadzają wspólną ocenę niniejszej Umowy.
2. Strony uzgadniają z wyprzedzeniem tryb i warunki wspólnego przeglądu i przekazują sobie informacje o składzie swoich zespołów. Na potrzeby wspólnego przeglądu Unię Europejską reprezentuje Komisja Europejska, a Stany Zjednoczone reprezentuje DHS. W skład zespołów mogą wchodzić właściwi eksperci ds. ochrony danych i egzekwowania prawa. Z zastrzeżeniem mających zastosowanie przepisów, od wszystkich uczestników wspólnego przeglądu wymaga się posiadania poświadczenia bezpieczeństwa osobowego i przestrzegania poufności rozmów. Na potrzeby wspólnego przeglądu DHS zapewnia dostęp do odpowiedniej dokumentacji, systemów i personelu.
3. Po zakończeniu wspólnego przeglądu Komisja Europejska przedstawia sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej. Stanom Zjednoczonym

zapewnia się możliwość przedstawienia uwag na piśmie, które zostaną dołączone do sprawozdania.

Artykuł 24

Rozstrzyganie sporów i zawieszenie Umowy

1. Wszelkie spory wynikłe z wykonania niniejszej Umowy i wszelkie sprawy z tym związane są przedmiotem konsultacji między Stronami w celu osiągnięcia rozwiązania możliwego do zaakceptowania przez obie Strony, z uwzględnieniem zapewnienia każdej z nich możliwości dostosowania się do ustaleń w rozsądnym czasie.
2. W przypadku, gdy takie konsultacje nie doprowadzą do rozstrzygnięcia sporu, każda ze Stron może zawiesić stosowanie niniejszej Umowy po pisemnym powiadomieniu drogą dyplomatyczną, przy czym takie zawieszenie stanie się skuteczne w terminie 90 dni od dnia powiadomienia, jeśli Strony nie uzgodnią innego terminu.
3. Niezależnie od zawieszenia niniejszej Umowy wszelkie dane PNR otrzymane przez DHS zgodnie z niniejszą Umową przed jej zawieszeniem są w dalszym ciągu przetwarzane i wykorzystywane przy zastosowaniu zabezpieczeń określonych w niniejszej Umowie.

Artykuł 25

Wypowiedzenie

1. Każda ze Stron może w każdej chwili wypowiedzieć niniejszą Umowę poprzez powiadomienie drogą dyplomatyczną.
2. Wypowiedzenie staje się skuteczne 120 dni od daty otrzymania powiadomienia, o ile Strony nie uzgodnią innej daty jego skuteczności.
3. Przed ewentualnym wypowiedzeniem niniejszej Umowy Strony przeprowadzają wzajemne konsultacje w sposób zapewniający odpowiednio dużo czasu na znalezienie rozwiązania możliwego do przyjęcia przez obie Strony.
4. Niezależnie od wypowiedzenia niniejszej Umowy wszelkie dane PNR otrzymane przez DHS zgodnie z niniejszą Umową przed jej wypowiedzeniem są w dalszym ciągu przetwarzane i wykorzystywane przy zastosowaniu zabezpieczeń określonych w niniejszej Umowie.

Artykuł 26

Okres obowiązywania

1. Z zastrzeżeniem artykułu 25 niniejsza Umowa pozostaje w mocy przez okres siedmiu lat od daty jej wejścia w życie.

2. Po upływie terminu określonego w ust. 1 niniejszego artykułu oraz wszelkich kolejnych okresów przedłużenia umowy zgodnie z niniejszym ustępem Umowa jest przedłużana na okres kolejnych siedmiu lat, o ile jedna ze Stron nie powiadomi drugiej Strony drogą dyplomatyczną, z co najmniej dwunastomiesięcznym wyprzedzeniem, o zamiarze nieprzedłużania Umowy.
3. Niezależnie od wygaśnięcia niniejszej Umowy wszelkie dane PNR otrzymane przez DHS na mocy niniejszej Umowy przed jej wygaśnięciem są w dalszym ciągu przetwarzane i wykorzystywane przy zastosowaniu zabezpieczeń określonych w niniejszej Umowie. Podobnie wszystkie dane PNR uzyskane przez DHS na mocy Umowy między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o przetwarzaniu i przekazywaniu przez przewoźników lotniczych danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych, podpisanej w Brukseli i Waszyngtonie w dniach 23 i 26 lipca 2007 r. są nadal przetwarzane i wykorzystywane zgodnie z zabezpieczeniami określonymi w niniejszej Umowie.

Artykuł 27

Przepisy końcowe

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca przypadającego po dniu, w którym Strony powiadomiły się wzajemnie o zakończeniu wewnętrznych procedur z tym związanych.
2. Niniejsza Umowa zastępuje z dniem swego wejścia w życie Umowę podpisaną w dniu 23 i 26 lipca 2007 r.
3. Niniejsza Umowa ma zastosowanie do terytorium Danii, Zjednoczonego Królestwa lub Irlandii wyłącznie w przypadku, gdy Komisja Europejska poinformuje Stany Zjednoczone na piśmie, że Dania, Zjednoczone Królestwo lub Irlandia podjęły decyzję o związaniu się niniejszą Umową.
4. Jeśli Komisja Europejska poinformuje Stany Zjednoczone przed wejściem w życie niniejszej Umowy, że będzie ona miała zastosowanie do terytorium Danii, Zjednoczonego Królestwa lub Irlandii, niniejsza Umowa będzie obowiązywała na terytorium tego państwa od tego samego dnia, od którego wiąże ona pozostałe państwa członkowskie UE.
5. Jeśli Komisja Europejska poinformuje Stany Zjednoczone po wejściu w życie niniejszej umowy, że ma ona zastosowanie do terytorium Danii, Zjednoczonego Królestwa lub Irlandii, niniejsza Umowa będzie obowiązywała na terytorium tego państwa od pierwszego dnia następującego po otrzymaniu powiadomienia przez Stany Zjednoczone.

Sporządzono w ... dnia ... 2011 r. w dwóch egzemplarzach.

Zgodnie z prawem UE niniejsza Umowa zostanie sporządzona przez UE również w języku bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim.

ZAŁĄCZNIK

Rodzaje danych PNR

1. Numer rezerwacji PNR
2. Data rezerwacji/wystawienia biletu
3. Data(-y) planowanej podróży
4. Imię i nazwisko(-a)
5. Dostępne informacje dotyczące programów dla stałych klientów (*frequent flier*) i dotyczące korzyści (np. darmowe bilety, zamiana biletu z klasy ekonomicznej na wyższą itd.)
6. Inne nazwiska podane w danych PNR, w tym liczba podróżnych wynikająca z danych PNR;
7. Wszystkie dostępne informacje kontaktowe (w tym źródło informacji)
8. Wszystkie dostępne informacje o płatnościach/fakturowaniu (nie obejmuje to innych szczegółów transakcji dotyczących karty kredytowej lub konta i niepowiązanych z transakcją dotyczącą podróży)
9. Trasa podróży dla określonych danych PNR
10. Biuro podróży/ agencja turystyczna
11. Informacje o wspólnej obsłudze połączeń
12. Dane podzielone/rozdzielone
13. Dane o statusie podróży pasażera (w tym potwierdzenia, stan odprawy biletowo-bagażowej)
14. Informacje o biletach, w tym numer biletu, bilety w jedną stronę i automatycznie skalkulowana taryfa
15. Wszystkie informacje o bagażu
16. Informacje o miejscu, w tym numer miejsca w samolocie
17. Uwagi ogólne, w tym OSI (informacje o innych usługach), SSI (informacje o usługach specjalnych) i SSR (prośby o usługi specjalne)
18. Wszystkie informacje zebrane w systemie danych pasażera przekazywanych przed podróżą (ang. Advanced Passenger Information System – APIS)
19. Wszystkie dotychczasowe zmiany danych PNR wymienionych w pkt 1–18

ZAŁĄCZNIK II

Oświadczenie UE w sprawie umowy o wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera oraz przekazywaniu takich danych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych („Umowa”) odnośnie do jej zobowiązań wynikających z art. 17 i 23 Umowy.

1. W kontekście mechanizmu wspólnego przeglądu i oceny, o którym mowa w art. 23 Umowy, i bez uszczerbku dla innych kwestii, które mogą wynikać z tego mechanizmu, Unia Europejska zwróci się w razie potrzeby do Stanów Zjednoczonych o informacje na temat wymiany informacji dotyczących przekazywania danych PNR obywateli i rezydentów Unii Europejskiej organom rządowym państw trzecich, zgodnie z art. 17 Umowy.
2. W kontekście mechanizmu konsultacji i przeglądu, o którym mowa w art. 23 Umowy, UE zażąda od Stanów Zjednoczonych wszystkich stosownych informacji na temat spełnienia warunków regulujących takie przekazywanie danych zgodnie z przepisami art. 17.
3. W kontekście mechanizmu konsultacji i przeglądu, o którym mowa w art. 23 Umowy, UE będzie zwracać szczególną uwagę na stosowanie wszelkich zabezpieczeń koniecznych do wykonania przepisów art. 17 ust. 2, tak by uzyskać pewność, że państwa trzecie otrzymujące przedmiotowe dane zgodziły się objąć dane ochroną prywatności porównywalną do ochrony zapewnianej PNR przez DHS na mocy niniejszej Umowy.